

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Dominica III. post octavam pentecosten. Secundum Lucam [= 15,1-7].
Omelia b. Gregorii pape de eadem lectione.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41548)

g̃ excusat: q̃a & humilitatē super
ducat inuocē. & supbiā exercet
in actione. **DOM. III. POST**
OCT. PENT. **Secūm LUCAS;**
gilt t. **E**rant appropinquantes ad
ihs̃ publicani & peccatores: ut
audirent eū. Et murmurabant pha
risei & scrib̃e dicentes. Q̃a hic peccato
res recipit: & manducat eū illis.
^{Et ret.} Erat ad illos parabolā istā dicens.
Q̃s ex uob̃ homo q̃ habet centū oues.
& si p̃didit unā ^{ex illis} hominē dimittit
nonaginta nouē in deserto & ua
dit ad illā q̃ perierat. donec inueni
at illā. Et cū inuenert eā: im
ponet in humeros suos gaudens. Et
ueniens domū: conuocat amicos &
uicinos dicens illis. Congratulamini
m̃. q̃a inueni ouē meā q̃ perierat.
Dico uob̃: qd̃ ita gaudiū erit in ce
lo sup̃ uno peccatore penitentia
agente: quā sup̃ nonaginta nouē
iustis. q̃ n̄ indigent penitentia.
Aut q̃ mulier habens dragmas
decē. si p̃didit dragmā unā.
nōne accendit lucernā & euer
tit domū. & querit diligent̃ do
nec inueniat. Et cū inuenert:
conuocat amicas & uicinas dicens.
Congratulamini m̃. q̃a inueni
dragmā q̃ p̃diderā. Ita dico uo
bis: gaudiū erit corā ang̃l̃s di.

eprecationē nr̃am q̃s
ne benignus exaudi. r̃q̃b̃
applicandi pr̃al affectū?
ue defensionis auxilii. p.

sup̃ uno peccatore. penitentia agen
te. **OMEL. B. GREGORII**
PP. DE FEDE M. LECTIO II.

Audistis in lectione eu
angelica fr̃s mei q̃a
peccatores & publi
cani accesserūt ad redemptorē nr̃m
& n̄ solū ad colloquendū s; etiā
ad cūescedū recepti s̄. Qd̃ uide
tes pharisei dedignati s̄. Exqua
re colligitur: q̃a uera iustitia cōpas
sionē habet. falsa iustitia dedig
nationē: quā ius & iusti soleant
recte peccatorib; indignari. S;
aliud ē qd̃ agit̃ typo sup̃bie: ali
ud qd̃ helo discipline. Dedignan
tur & enī s; n̄ dedignantur: de
sperant s; n̄ desperant: p̃secutio
nem cōmouent s; amantur: q̃a &
si foris increpationes p̃ disciplinā
exaggerant: intus t̃n̄ dulcedinē
p̃caritatē seruant. Preponunt
s̄ in animo. ipsos plerūq; q̃s corri
gunt: meliores eē existimant
eos q̃q; q̃s iudicant. Quod uidet̃
agentes: & p̃ disciplinā subditos
& p̃ humilitatē custodiunt se
metipsos. **11.**
Hi qui de falsa iustitia sup
bire solent. cetos q̃sq; despiciunt:
nulla infirmantib; iudicia cōde
scendunt. Et q̃ se peccatores eē

si certis / to dicitur sunt peccato
de quos p̃fitero numero pharise
tunc tunc q̃ d̃ manducant d̃m q̃
peccatores / suscipit / arm̃ corde
p̃m̃ formē / m̃die / rep̃hendunt
S̃ q̃a egri erant / ita ut egros se
uiderent / q̃m̃ qd̃ erant agros
quasi eos / m̃die / blandi / form̃
erant / benigni paradigma ob
m̃die / corde / uulneri / tumore p̃
m̃. Añq; / Q̃s ex uob̃ / homo q̃
habet centū oues / et si p̃didit u
nā / centū / nome / dimittit / nona
ginta nouē in deserto / et uadit ad
illā q̃ perierat. / Ecce in uis / dispenti
tione / parati / similitudinē uer
tal̃ d̃m̃ / quā / certis / honoreo
gros / et t̃n̄ / hec / specialit̃ ad
h̃m̃ / auct̃ / hominū / p̃neret.
Quia centenas / m̃ / m̃
uerū / p̃dictus / ē / ipsi / cer
tam / oia / habuit / cū / ang̃l̃ / sc̃s
f̃m̃ / et / hominū / possedit.
S̃ / una / m̃ / tē / perit / q̃do / peccat
do / hona / p̃sena / ut / d̃re / liquit
m̃ / m̃ / nonaginta / nouē / oues
m̃ / q̃a / illos / sum̃ / ang̃l̃ / sc̃s
d̃m̃ / in / quid / in celo / Cur / autē
q̃m̃ / d̃m̃ / uocat / n̄ / qd̃ / desertum
d̃m̃ / d̃m̃ / Tunc / autē / celum
homo / d̃m̃ / cū / peccat / Inde
l̃to / aut / nonaginta / nouem / oues

n̄ credit. eo deteri sunt peccatores.
De quoz pfecto numero pharisei ex
stiterant. q̄ diiudicantes dñm qd̄
peccatores suscipet. amenti corde
ipsū fontē midie rephendebant.
S; q̄a egri erant. ita ut egros se esse
nescerent. q̄m̄ qd̄ erant agnoscerēt
celestis eos medicus blandis fontis
curat. benignū paradigma obicit.
et in eoz corde uulneris tumore pre
mit. An nāq; Qs ex uobis homo q̄
habet centū oues. et si pdiderit u
nam ex illis. nonne dimittit nona
ginta nouē in deserto. et uadit ad
illā q̄ perierat. Ecce mira dispensa
tione pietatis. similitudinē ueri
tas dedit. quā et in se homo reco
gnosceret. et tñ hec specialit̄ ad ip
sum auctore hominū ptineret.

Quia centenarius nu **III.**
merus pfectus ē. ipsū cen
tum oues habuit. cū angloz scōz
substantiā et hominū possedit.
S; una ouis tē perit. q̄ndo peccan
do homo pascua uite dereliquit.
Dimisit autē nonaginta nouē oues
in deserto. q̄a illos sūmos angeloz
choros reliquit in celo. Cur autē
celū desertū uocat. n̄ qd̄ desertum
dicit derelictū. Tunc autē celum
homo deseruit. cū peccauit. Inde
serto autē nonaginta nouem oues

remanerāt. q̄ndo uirta dñs unā que
rebat. q̄a rationalis creat̄e numerus.
angloz uidelicet et hominū. que ad
uidendū dñm cōdita fuerat. peunte
homine erat imminut̄. Et ut pfee
ta sūma ouū integraret̄ in celo. ho
mo pdit̄ q̄rebat̄ uirta. Nā qd̄ hic
eugliffa diē in deserto. ali' dicit in
montib; qd̄ significet in excelsis.
q̄a nimirū oues q̄n̄ pierant in subli
mibus stabant. **IIII.**

Cū inuenit pastor ouem.
imponit in humeros suos gaudens.
Oue in humeris suis imposuit. quia
humanā natam suscipiens peccata
nra ipse portauit. Et ueniens do
mū. euocat amicos et uicinos dien
eis. Congulamini in. q̄a inueni o
uem q̄ pierat. Inuenta autē oue ad
domū rediit. q̄a pastor n̄ repato
homine ad regnū celeste rediit. Ibi
amicos et uicinos inuenit. illos ui
delicet angloz choros. q̄ amici eius
sunt q̄a uoluntate ei et inue in sua
stabilitate custodiunt. uicini q̄q;
ei s̄. q̄a claritate uisionis s̄ illi sua
assiduitate p̄triuunt. Et notandū
qd̄ n̄ dicat congulamini inuenite
oui s; in. q̄a uidelicet ei ē gaudiū
uita nra. et cū nos ad celū reducem̄.
sollemnitate letitie illius implem̄.
Do m̄. IIII. post oct̄ pent̄.;